

Kolumni: Kansainvälisyydestä vähäsen

Posted on [19.6.2014](#) by [helehilt](#)

[4](#)

Meille suomalaisille tuskin kannattaa ruveta soittamaan poskea siitä, että emme olisi kansainvälisiä.

Ensinnäkin olemme kaikki maahanmuuttajien jälkeläisiä. Ne ihmiset, joita nykyään sanotaan suomalaisiksi, tulivat tänne monelta taholta ja keräsivät matkan varrella genejä muun muassa sieltä ja täältä. ”Meitä” ennen täällä asui ihmisiä, ainakin saamelaisia – kenties muitakin. Jos siis tahtoo elää maassa maan tavalla, sopii ruveta opettelemaan metsästystä, kalastusta ja poronhoitoa.

Suomi keksittiin 1800-luvulla. Erikoista kyllä, nationalismi oli kansainvälinen aate. Meillä sitä sanottiin kansallisuusaatteeksi, ja siitä innostuivat etupäässä ruotsinkieliset. Samaan aikaan toisaalla suomenkieliset muuttivat sontakokkareen leiväksi ja sen taas sontakokkareeksi.

Suomen kansallislaulu ”Maamme” on viimeisen päälle kansainvälinen kappale. Sen sanat kirjoitti ruotsinkielinen **J. L. Runeberg** [nyk. tzei el ranbö:k], ja sen sävelsi saksalainen maahanmuuttaja **Fredrik Pacius**. Runeberg ei runossaan maininnut Suomea ollenkaan, hän puhui vain maastamme. Suomen kansan hän kyllä mainitsee (se on kuulemma kovasti kärsinyt ja pysyy köyhänä).

Teollisuutta meille rakensivat ruotsalaiset, englantilaiset, saksalaiset, venäläiset – ja jopa yksi skotti.

Eikäpä siitä ole kauaakaan, kun suurimmaksi suomalaiseksi äänestettiin ruotsinkielinen Venäjän armeijan kenraali.

”Meillä Suomessa” ollaan aina jäljessä. Niin nytkin. Keski-Euroopassa kansainvälisyys on siis niin so last season! Nyt on nationalismi in ja hot! Katsokaa Skotlantia, Baskimaata, Kataloniaa, Itä-Ukrainaa! Ranskaa, Isoa-Britanniaa, **Teuvo Hakkarasta!**

Mutta on meilläkin visionäärimme. **Antti Tuurin** näytelmässä Maakunnan mies (1986) esitellään komia ajatus Eteläpohjanmaan ittenäisestä tasavallasta.

Jaaha, tullaan Perä-Seinäjoen raja- asemalla. Passien tarkastus!

Teksti:

Lasse Koskela
tietoasiantuntija

Kuva:

Helsingin yliopisto